

Свѣтулка и бухалъ

Измежду полскитѣ треви
Блестѣше въ нощнитѣ тъми
Една свѣтулка златна.
Но бухалътъ, кръвнишка птица,
Подгони свѣтлата мушица
И най-подиръ я хвана.
Какво ти сторихъ? — Ти ми прѣчишъ!
Умри? — Че какъ ти прѣча? — Свѣтишъ!

Магаре и камила

— Защо си се родила тѣй гърбата,
Попитало магарето една камила;
Съ тази планина върху гърба си, дружке мила,
Ти си най-грозното животно на земята.
— Да, грозна съмъ, не го отказвамъ азъ,
Отвърнала камилата тогазъ. . . .
Но азъ не мислѣхъ, о магаре,
Че ще намѣря критикари
У грубата порода на ослитѣ!
Иди, огледай се и вижъ си хубаво ушитѣ,
И разбери това: плашило
Не трѣбва никога да се присмива на
страшило.

Паунъ и ластовичка

Паунътъ попиталъ една ластовичка:
— Какъ се говори за мене
Между крилатото населен'е?
— Говорятъ, отвърнала дребната птичка,
Което е право! . . . — Че съмъ хубавецъ?
— Че си богато облѣченъ глупецъ,
